

Φ Ω Ν Φ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΕΡΩΤΕΑ ΕΝΤΑΓΘΑ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΚΑΤ' ΕΤΟΣ, ΔΡ. 12
ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ 16

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ καὶ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ Κ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ

ΑΝΑ ΣΤΙΧΟΝ . . .
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑ
• ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

κ. π. Ἀγυρόπουλον Ὑποπλ.
· Οδός Βουλῆς 47.

卷之三

ΡΩΤΕΑ	
ΔΕΠΤΑ	20
ΔΕΠΤΑ	10
,	20

Ἐπὶ τοῦ γλωσσικοῦ.

Πολλοὶ εἰσε παρασυρόμενοι καὶ ἔξαπατώμενοι ὑπὸ ἄλλων εἴσε ἀπὸ κακῆς προαιρέσεως δὲν προσδίδουσιν εἰς τὸ παρ' ἡμῖν φλέγον γλωσσι-κὸν ζήτημα τὴν ἀλιθῆν αὐτοῦ οὐσίαν καὶ μορ-φήν. Ὅσοι νομίζουσιν δὲ πρόκειται περὶ ἀπλῶν καὶ ἐπισυιωδῶν η̄ σχολαστικῶν γλωσσικῶν τύ-πων κατὰ πολὺ ἀπατῶνται. Ἡ γλῶσσα παντα-χοῦ καὶ πάνιοτε ὑπῆρξεν αὐτῇ η̄ οὐσία καὶ η̄ ὑ-πόστασις τοῦ γένους. Οὐ διθρωπός δι φύσει πνευματικὸν καὶ λογικὸν, διακρίνεται ἴδιως διὰ τοῦ συλλογιστικοῦ καὶ λογικοῦ προφορικοῦ συ-στήματος οὗ ποιεῖται χρῆσιν. Λεοὶ, ήμιβάρβα-ροι καὶ ήμιαγριοὶ ἀτελεστάτην ἔχουσι γλῶσσαν ἀσύνδετον ἀναρθρον καὶ τραχεῖαν, ὡς δὲ διη-γεῖται ὁ Ἡρόδοτος οἱ πρόγονοι τῶν σημερινῶν Ἀβυσσινῶν ζῶντες εἰς τρώγλας ατεργίατιν ὡς εἰς νυκτερίδες· οἵτοι ἀντὶ πεντὸς ἀλλοῦ ἐνάρθρου λόγου πρὸς συνεννόησιν ἔριζον ὡς αἱ νυκτερίδες. Τὸ ἐλληνικὸν ἕκθνος ὑπὲρ πᾶν ἀλλο ἀνελθὸν εἰς τὰ ἰδινικὰ ὑψη τοῦ ὥραιον καὶ τοῦ καλοῦ, τῆς ἐπιστήμης τῆς ποιήσεως τῆς ρητορικῆς καὶ φιλοσοφίας, ἐποιήσατο τέλειον καὶ θευμάτιον δργανον συνεννοήσεως τὴν ἀθάνατον ἐκληγικήν γλῶσσαν, τὸν γλωσσικὸν αὐτοῦ Περθενῶνα ως ἔχαρακτήρισεν αὐτὴν προστρῶς ὁ σοφὸς καὶ φιλοεθνῆς καθηγητής κ. Μιστριώτης. Τὸ δούλι-ον ἦμαρ δμως, καὶ η̄ μετ' ἄλλων φυλῶν ἐπη-λύδων ἐπικοινωνία ἔξεινερβάρωσαν τὴν ἀθάνα-τον Ἐλληνικήν γλῶσσαν εἰς δι βαθμὸν βλέπο-μεν αὐτὴν προσφύστατα περιγραφομένην ὑπὲ-τοῦ μακαρίου Βυζαντίου ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ.

Ἐν τούτοις τὸ Ἐλληνικὸν γένος ἀναγεννήθεν διὰ τῶν πολεμικῶν ἀθλῶν τῶν ἡρώων τοῦ 1821, «εἷς ή δουλική ἐκείνη ἐποχὴ καὶ η ἀτελῆς ἐκείνη γλώσσα ἔχαρακτήριζεν κατ'» ἀρχὰς ὡς αὐλέφτας, πρῶτον αὐτοῦ μέλημα ἔσχεν καὶ τὴν ἀναγέννησιν καὶ ἀναδημιουργίαν τῆς Ἑθνικῆς γλώσσης. Πρὸς τοῦτο εἰργάσθησαν καὶ Κοραῆς καὶ Βάρβας καὶ Δοῦκας καὶ Γαζῆς καὶ Γεύδας καὶ Βυζάντεος καὶ Φαρμακίδαι καὶ Αλσώποιοι καὶ Οικονόμοι, καὶ η λοιπὴ πλειάς τῶν διασήμων νεωτέρων λογίων στίχινες ὡς ἀτιέρες φαεινοὶ πρώτης τάξεως σελαγιζουσιν ἐν τῷ Ἑθνικῷ στερεώματι. Καὶ οὐ μόνον εὗτοι ἀλλατζαὶ καὶ αὐτὴν ἡ Ἐλληνικὴ νεολαία τριών γενεῶν ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως δι' ἀτρύτων μόχθων καὶ ἀγώνων χάριν τῆς Ἑθνικῆς ἀναγεννήσεως καὶ ἀνακαθάρσεως τῆς πατρῷς γλώσσης ἀναδιφῶσα τὰ Ἐλληνικὰ τῶν κλασικῶν ἔργα νύκτωρ καὶ καθ' ἡμέραν nocturna manu diurna manus, ὡς προέρεπεν ὁ γλυκὺς Ὁράτιος, ἐπὶ βλάβῃ τῶν ὄλικῶν αὐτῆς συμφερόντων, ἔρεον τὴν νεωτέραν ἡμῶν καθηρεύουσαν εἰς τοιαύτην, περιωπήν ὃστε αὕτη ἐγένετο θαυμάσιον καὶ λαμπρὸν ὅργανον διανοητικῆς ἐπικοινωνίας, ὅργανον κατὰ πάντα ἀνταποκρινόμενον εἰς τὰς καθημέριαν προερεύσας ἀνάγκας τῆς ἐπιστήμης τῆς τέχνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ ἀμβινος τοῦ δικανικοῦ καὶ κοινωνικού λευτικοῦ βήματος καὶ τοῦ πονοῦ.

Οθεν ο πορον ἀληθῶς κατανιστή, τὶ παθῶν
τὸν χυδαιότων τούτων ἐσμός, τὴν θαυμασίαν
ταῦτην νεκτέραν ημῶν γλωσσαν, ἀκριβῶς καθ-
ῆρι σπηγμὴν αὐτην κατόπιν τῆς ἐνδελεχούς ἐρ-
γασίας τρών δὲν γενεῶν ἐπενράτησεν ήδη
κατὰ τὸ πλεῖστον, πειράται διὰ φαντασμάτων
καὶ εἰπαθεῖς ἀχειρακτηρίστου νῷ ἐπαναρέρρη-
ταύτην εἰς τὰ τέλματα τοῦ μεσαιωνικοῦ βρχρά-
ρισμοῦ δέ τε αἱ τέχναι αἱ ἐπιστήμαι καὶ η φίλο-

λογία ἐν Ἐλλάδι, ηταν κτήμα οὐχὶ τοῦ Λαοῦ
ἀλλὰ δεκάδος μόνον ἀνδρῶν, οἵτινες τὴν θεάτρην
Ἐλληνικὴν γλώσσαν ἔόθευον ἐπήλυδες Γότθοι
Καταλανοί, Ἀλβανοί, Βούλγαροι, Τούρκοι, Φρέ
γκοι Ἐνετοί καὶ λοιποί, καταλιπόντες οὐχὶ Ἑλά^τ
χιστα τεκμήρια τῆς διαβάσεως των ἐπιτης Ἐ^τ
θνικῆς ἡμῶν γλώσσης.

Οι ύπούλως ἔργαζόμενοι πρὸς διάδοσιν τῆς χρυσαίκης γλώσσης, πρὸς ἔξοντασιν τῆς καθηρευούσης καὶ πλήρη κατάργησιν τῶν κλασικῶν σπουδῶν ἐν τῇ μέσῃ ἐκπαιδεύσει, ὑποκριτικῶν προβάλλουσιν ἔκάστοτε τὸ ἐπιχείρημα «ὅτι περιετὸς αὐτὸς ὁ πάταγος καὶ παιδαριώδης ὁ περὶ γλώσσης, διότι η γλώσσα δὲν ἐπιβάλλεται σύγε διὰ νόμων σύγε διὰ Συνταγμάτων, ἀλλ' ἀκολουθεῖ παρὰ τῷ λαῷ τὸν φυσικὸν αὐτῆς ροῦν δι οὐδὲν δύναται ν' ἀνακόψῃ» Τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές καὶ εἰλικρινές ἀλλ' ὑπουλὸν καὶ σοφιστικόν. Πᾶσα γνῶσις πᾶσα διδασκαλίᾳ ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ νοητῷ βίᾳ οὐδὲν ἔσερον εἶναι η ὑποδολή πειθῶ καὶ προσηλυτισμός; Τὸ παιδίον γεννώμενον νήπιον διλεῖται τὴν γλώσσαν καὶ σχηματίζει τὰς ἴννοιάς καὶ αἰσθήματα ἀινα αὐτῷ θέλουσιν διδάξῃ. Καὶ εἰς μὲν τοὺς λαοὺς τοὺς ἀμαθεῖς καὶ δεδουλωμένους ἐνθαῦτα Ἑλλείπει η ἐπιστήμη καὶ η φιλολογία τὴν γλώσσαν διαμορφοῦ κατὰ τὸ ἐνὸν ὁ λαός, ὡς συνέβη παρ' ἡμῖν ἐν τῷ μεσαιῶντι καὶ ως συμβαίνει τὴν σήμερον παρ' Ἀλβανοῖς, Ἀλγερινοῖς, Τατάροις Βουλγάροις, Ἀβυσσινοῖς, σείνες ἀγελεστάτη καὶ πτωχὴν κέριηνται γλώσσαν. "Οταν ὅμως τοι" Εἴθος προσχθῆ ἐν τῷ πολιτισμῷ ως συνέδη ἐτῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι, κατὰ δὲ τὸν μαϊσαιῶνα ἐτῇ Ιταλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ καὶ παρὰ τοῖς Ἀράψιν, τότε τὴν διεύθυνσιν μορφὴν καὶ τύπον τῆς γλώσσης δὲν πρεσβίδει ὁ ὄχλος καὶ τὰ γράμματα καὶ οἱ ἀχθοφόροι σὺν συνεδουλεύθησαν οἱ Πάλιηδες εἰς Ψυχάραι καὶ οἱ ὅμοιοι πρὸς σχηματισμὸν τῆς γλώσσης, ἀλλὰ οἱ Πλάτωνες καὶ Δημοσθένει, οἱ Δάνται καὶ οἱ Μακκιεβέλη, οἱ Ρεκίναι Βολταῖροι καὶ Ούγκω, καὶ οἱ σοφοί ως ὁ Ἀραψ Ἀβερροὲς ὁ θαυμαστίως ἐν τῇ Ἀραβικῇ ὑπομνηματίσας τὸν Ἀριστοτέλην, δι θαυμάζων καὶ δάντης λέγει Αννέροες che il gran commen-
to feo.

"Οθεν ἡ ἐργασία καὶ ὁ προτηλυτισμὸς διανπιέσσουσιν οἱ χυδαιτταὶ, ἀκριβῶς οὐκοτε να ἐμπεδίσῃ τὴν φυσικὴν ἔξελιξιν τῆς γλώσσης ἐπὶ τὸ τελείωτερον καὶ καθηρεύον. 'Ω; τὰ εἰδή τὰ φυσικὰ ἄλλοτε μὲν ἐκφυλιζόνται διεφθειρό μενα ἄλλοτε δὲ τονοῦνται καταλήγως ἐνισχυ σμένα καὶ καλλιεργουμένα, σύτοι καὶ ἡ ἰδεῖ τὰ διανοήματα ἡ ἐπιστήμη καὶ δῆ καὶ ἡ γλῶσσα τονοῦται ἐνισχύεται καὶ ἐξψύεται καταλ λήγως καλλιεργουμένη. 'Η νεωτέρα ήμιῶ γλῶσσα ὡς ἥρξετο σχεδὸν ἀπὸ αἰῶνος ἀποκα θαιρομένη καὶ καλλιεργουμένη, ἀσφαλῶς μετ μίαν ἡ δύο γενεᾶς θέλη φθίσῃ τὴν γλυκύ τητα καὶ χάριν τῆς γλώσσης τοῦ Χρυσοστόμου διτις διδάσκων ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὸν τέταρ τὸν μ. χ. αιῶνα ἐν μέσῳ λαῶν μόλις ἐπὶ Ἀλε Ξάνδρου ἐξελληνισθέντων καθίστατο νοητὸς κα ἐθαυμάζετο ὑπὸ τῶν ἀκροατῶν. Δὲν εἶναι λο πὸν Ἐθνικὸν ἀμάρτημα, ἐθνικὴ προδοσία καὶ ἀν τεθνικὸς προσηλυτισμὸς ἡ καταβαλλομένη φρα τικὴ κοι ἐμπαθῆς ἐργασία καθ' ἣν καὶ ἀρθονο χρῆμα δαπανᾶται, βίτως κατεδαφισθῆ ἡλ, ὅ περι τὴν γλώσσαν τοῦ καλὸν ἐδημιούργησεν δι μυρίων μόχθων καὶ ἀγόνων ὁ φιλοτεύνης ΕΛ ληνικὸς λαὸς καὶ οἱ φιλοπάτριδες λόγιοι κα ἐπιστήμονες, αὐτοῦ ἀνδρες; Ἀφοῦ δὲ καὶ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως πρῶτος α

τὸ πρὸς ἐπῶν ἔκρουσε τὸν κωδωναν τοῦ κινδύνου
καὶ χθὲς ἔτι ἡ πείλησεν ἐπισήμως θι, εἰ μὴ ἡ
Πόλιετία λάβη σοθαρά μέτρα κατὰ τῶν χυδετῶν
καὶ ὑπονομευτῶν τοῦ γένους καὶ τῆς Ἐκ-
κλησίας αὐτὸς θ' ἀναγκασθῆ ν' ἀφορίσῃ αὐ-
τοὺς διὰ μεγάλου Πατριαρχικοῦ ἀρροισμοῦ, ἕ-
πιτρέπεται πλέον εἰς τοὺς εὑρονοῦντας καὶ φι-
λοπάτριδας νὰ θεωρῶσι τὸ γλωσσικὸν ζήτημα
σχολαστικὸν καὶ παιδαριώδες καὶ ὡς ὑποκ-
ηνούμενον δῆθεν ἐντέχνως πρὸς ἀνακοπὴν τῶν
λαοσωτηρίων ἔργων τῆς Κυβερνήσεως; Βεβαί-
ως αἱ ἀντιπολιτεύσεις ἔνιοτε προσπαθοῦσι νὰ
δυσχεράνωσι τὰ ἔργα τῶν Κυβερνήσεων. "Οιαν
δημοκρατίας τὰ ἔργα καὶ αἱ ιδέαι τῶν ἀντιπολιτεύσεων
ἀνταποκρίνονται ἀμέτως εἰς τοὺς παλμοὺς
τοὺς πόθους τὰ ιδεώδη καὶ τὰ πραγματικὰ
συμφέροντα τοῦ "Εθνους, τότε δὲν εἶναι ἡ ἀντι-
πολίτευσις ἡ ἔκμεταλλευμένη καὶ καθιστῶσσε
τὸν λαὸν δργανον τῶν παθῶν τῆς, ἀλλ' εἶναι
αὐταὶ αἱ ἀντιπολιτεύσεις αἱ γιγνόμεναι δργανο-
καὶ ὑπηρέται τῶν λαϊκῶν πόθων καὶ τῶν με-
γάλων Ἑθνικῶν συμφερόντων.

ΑΡΓΟΣ

Ο Θρίαμβος τῶν Δημαρχωγῶν
εἶνε βραχύς.

Ἡ στιβερὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ πυγμῇ ἡ-
ξετο χαλαρούμενη καὶ τὸ δημαγωγικὸν αὐτοῦ
Θάρρος κλονίζομενον, πρὸ τῶν ἀνεπιφυλάκτων
καὶ ἀντοῦ ἐκδηλώσεων τοῦ ἀνανήροντος Δη-
μοσίου Φρονήματος. Τὸ τελευταῖον μάλιστα
μυριοπλῆθες συλλαλατήριον τοῦ λαοῦ τῶν Ἀ-
θηνῶν, κατὰ τὸ ὄποιον πυκνοὶ καὶ ἀπερίφραστοι
ἔξετοξεύοντο κατὰ τοῦ ΑΝΟΡΘΩΤΟΥ καὶ τοῦ
ΓΙΓΑΝΤΟΣ οἱ σερκασμοὶ τοῦ δρυγίλου πλήθους
κατέδειξεν ὅλον τὸ δέος, ὃν φ' εὖ κατέχεται δ. κ.
Πρωθυπουργός, μὴ τολμῶν — καὶ φρουρούμε-
νος ἀκόμη — νά περαστῇ πρὸ αὐτοῦ ἔκεινου
τοῦ λαοῦ, δὺ χθὲς ἐπὶ οἱ δημαγωγικαὶ ἐπαγγε-
λίαι του παρέσυρον εἰς ἔξαλλον ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν-
θουσιασμὸν, καὶ εὖ τινος ἡ τυφλὴ ἐμπιστούνη
καὶ ἡ πλανηθεῖσα ψῆφος ἀπετέλεσαν τῆς πολι-
τικῆς αὐτοῦ ἀνψώτεως μέγα ἔρεισμα.

Καὶ πτήσσων ὁ ΓΙΓΑΣ πρὸ τῆς καθολικῆς ἐξεγέρσεως, μαρτυρεύσης, διι τὴ λαϊκὴ συνείδησις ἀνέκτησεν ὅλην αὐτῆς τὴν ηγραλιότητα, καὶ περιδέης ὁ ΜΕΓΑΣ ΑΝΟΡΘΩΤΗΣ πρὸ τῶν πανταχόθεν τοῦ Κράτους ἐκπεμπομένων διαμαρτυριῶν κατὰ τοῦ ΑΝΟΡΘΩΤΙΚΟΥ αὐτοῦ ἔργου, διπερ ἀπεδείχθη οἰκτρὰ κωμῳδία, παιζομένη εἰς βάρος τοῦ λαοῦ, σπεύδει εἰς γενικήν καθ' ὅλα τὰ σημεῖα ὑποχώρησιν, ἐλπίζων δι' αὐτῆς νὰ ἐξιλεώσῃ τὴν ἐξεγερθεῖσαν δημοσίαν γνῶμην. Τα φορολογικὰ αὐτοῦ νομοσχέδια, τὸ οἰκτρὸν τοῦτο κατασκευασμά οὐ μόνον καταφώρου περὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐπιστήμην ἀμφιεῖς, ἀλλὰ καὶ διυνείδητου ἀστοργίας πρὸς τοὺς ἀγροτικοὺς πληθυσμοὺς καὶ τὰς ἀλλακτοφορολογικούς λαϊκὰς τάξεις, παραπέμπονται εἰς τὰς καλένδας τῶν Ἐπιτροπῶν διπας ἐκεῖ παραδοθεῖσιν εἰς τὴν λήηθην καὶ τὴν ἀχρηστίαν.

Περίφοδος δέ πρὸ τῆς ἐκραγείσης ὑπὲρ τῆς
θύντας γώνιας αλλής θυέλλης χιλιομέτρων
πρύμνη, κανονικέστατη οὐδὲχαλῇ τὴν εὐ-
στρατικήν ἀναγραφήν εἰδόκης ὑπὲρ εὐτῆς δια-
ταξῶν, τοιούτης απέκρους κατὰ μυστηρίον
διαβολοῦ οὐδὲ τύπου γνωστῶν ὑπὸ φράγμάν
ου μονὸν ὡς αποκόπην, αλλὰ καὶ ὡς παρτυρού-
σαν ἀληθῆ φρενοπάθειαν. Καὶ διὰ νὰ καλύψῃ
τὴν υποχώρησεν κατέφυγεν εἰς μυρίους ἐλιγ-

ΙΑΚΩΒΑ ΤΕΙΟΣ
ΑΝΘΟΥΣΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΕΟΥΡΗΣ

μαύς, ἀτελῶς ἀποκρύπτοντας τὰς συμπαθεῖ-
ας αὐτοῦ πρὸς τοὺς χυδαιττάς εὑ; ἡναγκά-
ζετο νὰ καταλίπῃ ἀπροστατεύους εἰς τὴν αὐ-
στηρὰν τῆς Ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας κρίσιν, ἐκ
προσωποῦσαν καὶ ἔρμηνεύουσαν τὴν κατ' αὐτῶν
Ἐθνικήν καταδίκην. Διὰ νὰ μειώσῃ δὲ τὴν ση-
μασίαν, ἦν ἐνεῖχον αἱ κατ' αὐτοῦ λαϊκαὶ ἑκδη-
λώσεις καὶ ἀπεδοκιμασίαι, κατήγγειλε ταύτας
ὡς ἔργον τῶν κομμάτων, ἐκμεταλλευμένων
τὸν ὑπέρ τῆς Γλώσσας ἐνθουσιώδη ἀγῶνα τοῦ
λαοῦ. Ἀλλὰ ποίων κομμάτων; Τῶν δύο παλαι-
ῶν ἀμαρτωλῶν κομμάτων, ἀπερ ὁ μεγαλαυχῶν
Γίγας ἔθεωρε ἀχρι τοῦτο συντετριμένα ὑπὸ τὴν
πιέρναν του; Ἡ τοῦ κόμματος τοῦ Ἐθνικοῦ,
οὗτινος δ ἀρχηγὸς ὑπῆρξεν εὔθυ; ἐξ ἀρχῆς δ
σηματοφόρος τοῦ ὑπέρ τῆς Ἐθνικῆς Γλώσσης
ἀγῶνος, καὶ τοῦ διοικοῦ σε διαδοῖ, ἀπὸ βαθείας
τοῦ καθήκοντος συναισθήσεως, ἐδικαιοῦντο καὶ
ὤρειλον νὰ πυκνώσωσι τὰς τάξεις τοῦ ὑπέρ αὐ-
τῆς συλλαλητηρίου;

Ἐάν δέ καὶ Πρωθυπουργός διὰ τῆς καταγγελίας του ταύτης ἐπεδιώκει νὰ ὑβρίσῃ τὸν λαὸν ἐκδικούμενος διὰ τας κατ' αὐτοῦ ἐκδηλώσεις καὶ ἀποδοκιμασίας του, διμολογοῦμεν διὰ ἐπέτευχε πληρέστατα. Διότι οὐδεμία ἄλλη ὕβρις θὰ ἥγει βάρυτέρα διὰ τας χιλιάδας τῶν διαδηλωτῶν ἢ ὅτι ὑπῆρξαν τυφλά πολιτικής ἐκμεταλλεύσεως ὅργανα. Ἀλλ' ἡ φιλοτιμία τῶν κομμάτων παρέμεινεν ἔθικτος ἐκ τῆς πρωθυπουργικῆς καταγγελίας. Διότι τὸ μὲν Ἐθνικὸν Κόμμα ποτε θέλει, εὑρίσκεται τὴν ἀνάγκην νὰ ἀποκρύψῃ τὴν συμμετοχὴν αὐτοῦ εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς γλώσσης θρησκεύσαντα ἀγῶνα, ἀποτελοῦσαν διὰ αὐτὸν ἀληθῆ τίτλον τιμῆς. Τα δὲ ἔτερα δύο κόμματα ἔαν καὶ ταῦτα συνέπραξαν εἰς τὸν ἀγῶνα τούτον, ἐπειέλεσαν πατριωτικὸν καθῆκον, δέξιον νὰ ἐπισύρῃ οὐχὶ μομφάς, ἀλλ' εἰλικρινεῖς ὑπὲρ τοῦτων ἐπείνους.

Είναι καιρός να κατανοήσῃ δ.κ. Πρωθυπουργός δις εις αἴ κατ' αὐτούς αύθόρμητοι καὶ αὐτόβουλοι ἐκδηλώσεις τοῦ δημοσίου φρονήματος είνει ἀποκλειστικὸν ἔργον αὐτοῦ τοῦ ἰδίου οἰκτρῶς διαψεύσαντος τὰς ἑθνικὰς ἐλπίδας διὰ διὰ τῆς δημαγωγίας αὐτούς ἐνέπνευσε, καὶ ἀποσάλλοντος διηγέραις τὸ παρὰ τῇ ἑθνικῇ συνειδήσει κύρος του. Οἱ θριαμβοὶ τῶν δημαγωγῶν είνει βραχύς.

Τὰ δικαιώματα
της Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

'Απὸ δὲ θήματος εἰς δίσθημα, περιπίπτου
σα ἡ Ἀνορθωτικὴ Κυβέρνησις, δὲν ἦτορ δυνατὸν
οὔτε τὴν Ἐκκλησίαν νάρισθη ἥτιον. Ἡ διατύ-
πωσις τῆς Ψηφισθείσης συνταγματικῆς διατά-
ξεως περὶ γλώσσης δικαιώς ἐξήγειρε τὴν Ἱερὰ¹
Σύνοδον. Κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην, «τὸ κείμε-
νον τῶν Ἅγιων Γραφῶν τηρεῖται ἀναλλοιώτων
ἡ εἰς ἄλλον γλωσσικὸν τύπον ἀπόδοσις τούτου
ἀνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς ἐν Κων-
σταντινουπόλει Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλη-
σίας, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως».

Οσοι γνωρίζουν πελούσιο σφρόδρομο άγωνες διεξάγονται στην Εθνοσυνέλευσιν του 1863 δια να αναγνωρισθή τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Ἑπεικλησίας τῆς Ἑλλάδος, δυσκόλως θα ἐπίστευον, διι εἰς μίαν νύκταν ἡ Διπλῆ Βουλὴ τῆς σήμερον ἀσυναισθήτως καὶ ἀσυνειδήτως θ' ἀνέτρεπε τὴν ύφισταμένην τάξιν τῶν ἑκκλησιαστικῶν πραγμάτων, ὅχι μόνον διὰ τοῦ Συντάγματος ἐπιβληθείσαν, ἀλλὰ καὶ παρ' οὐτοῦ τοῦ Πατριαρχείου ἀμετακλήτως ἀναγνωρισθεῖσαν. Τὸ περιεργον δὲ εἶνε διτὶ αὐτῇ αὐτῇ ἡ Διπλὴ Βουλὴ ἐδέχθη ὡς ὁρθῶς ἔχον καὶ ἀφῆκεν ἀθίκτον τὸ ἀρθρον τοῦ Συντάγματος, κατὰ τὸ δποίον ἡ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πείνει αὐτοκέφαλος, ἐνεργοῦσα ἀνεξαριθμίως πάσης ἀλλῆς Ἐκκλησίας τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα». Ἄλλῃ ἐνῷ δὲν ἔθιξε τὸ ἀρθρον τοῦτο, ἀνετίναξεν δύως αὐτὸς ὑπογείως δια τῆς τυνταγματικῆς διατάξεως πέρη γλωσσῆς, καθ' ἥν μόνη ἡ ἐκκλησία ταντινούτολετ Μεγαλη Ἐκκλησία δικαιούται να ἔγκριψη τὴν εἰς ἄλλον γλωσσικὸν τύπον ἀπόδοσιν τῶν Αγ. Γραφῶν. Οὕτω η αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἴει ὡς να μη ὑπερχρηγή. Τὸ Ἑλλ. Σύνταγμα, ως μετερρυθμ

μίσθη ὅπο τῆς Ἀνορθώσεως, δὲ τὴν λαμβάνει
ὑπ' ὄψι, σύε ὑπολογίζει τὴν γυώμην αὐτῆς
ἐπὶ ζητήματος, ἀνήκοντας εἰς τὴν ἀποχειστικὴν
ἀρμοδιότητα τῆς καὶ ἀναφερομένου ἀκριβῶς εἰς
τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἐκηρύχθη αὐτο-
κέφελος.

Διατὶ δὲ ἔγένετο ἡ ἀδικαιόλογητος οὐρὴ προσολὴ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τὴν δοπίαν ἡ Ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία ἔχερρασεν ἀνεπιφυλάκτως τὴν δυσπιστίαν της; Διατὶ ἀφυπνίσθησαν δλοι εἰς κινδύνοι, ἔνεκα τῶν δοπίων παρέστη ἀνάγκη νὰ κηρυχθῇ ἡ Ἐκκλησία ήμῶν αὐτοκέφαλος; Διατὶ ἔγελωτοποιήθη τὸ Σύνταγμα, τὸ δοπίον περιέλαβεν ἀντιφατικὰς διατάξεις; Εἴνε ἀδύνατον νὰ τὸ φαντασθῇ οὐνεῖς; Διὰ ν' ἀναιρεθῇ ἀκριβῶς δὲ κύριος σκοπός, τὸν ὃποιον ἐπιδιώκει ἡ διάταξις περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου.

Διότι, ώς διέπειούχεν ὁ κ. Α. Εὐταξίας ὑπάρχει μετάφρασις τοῦ Εὐαγγελίου εἰς γλωσσαν χυ-
δαιαν, χρονολογουμένη ἀπὸ τοῦ 1638 καὶ ἐγ-
κεκριμένη παρὰ τοῦ τότε Οἰκουμενικοῦ Πατρι-
άρχου Κυρίλλου. Ἡ μετάφρασις λοιπὸν αὐτὴ
κατὰ τὸ Σύνταγμα τοῦ κ. Ἐλευθ. Βενιζέλου
δύναται νὰ κυκλοφορήσῃ ἐλευθέρως. Καὶ οἱ
μαλλιαροὶ δὲν ἔχουν τίποτε ἄλλο νὰ κάμουν,
παρὰ ν' ἀνατυπώσουν τὴν μετάφρασιν ταύτην, διὰ
νὰ γελωτοποιήσουν τὸν θεμελιώδη νόμον, ἐπὶ
τῇ βίσει τοῦ ὅποιου λειτουργεῖ καὶ θὰ λειτουρ-
γεῖ τὸ Κράτος.

Ἐδὲ κατὰ παρόμοιον σοφὸν τρόπον ἔξικολος
Θήση γένεθεώρησις τοῦ Συντάγματος, φοβού-
μεθα ὅτι πολὺ γρήγορα θα ἔχωμεν νέας ἐκλο-
γας Διπλῆς Βουλῆς, διὰ νὰ μεταρρυθμίσῃ τὰς
σημιρινὰς μεταρρυθμίσεις!

«Νέον "Αστυ»

•H Μεγάλη Ἐκκλησία.

'Ο Τόμος δι'ού ἀπεχωρίσθη τῇ μητρὸς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἡ ἐν 'Ελλάδι Ἐκκλησίᾳ, ὑπῆρξε σφᾶλμα δλέθριον, τοῦ ὅποιου τὰ ἀλεπάλληλα γνωστὰ ἀσυχήματα ἐδοκίμασε καὶ δοκιμάζει ἔτι δ 'Ελληνισμός ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Γὸν ἀποχωρισμὸν ἐπεδίωξαν ἐν 'Ελλάδι οἱ Δογιώται καὶ οἱ Ἀγγλόφρονες τῆς ἐποχῆς ἑκείνης, οἱ πολέμιοι τοῦ Βυζαντινοῦ καὶ οἱ διερευόμενοι τὴν ἐπάνυπδον εἰς τὴν 'Ελληνικὴν ἀρχαιότητα. Διενοήθησαν μάλιστα νὰ χωρίσωσι καὶ θρησκευτικῶς τὸ ἐλευθερωθὲν 'Ελληνικὸν Ἑθνος, καὶ πρὸς τοῦτο πολλοὶ τῶν λογίων καὶ τῶν διδασκάλων τοῦ Γένους ἀτέρησαν μυστικὸν συνεταιρισμόν. Ἐν τούτοις δὲ Φαρμακίδης, οἱ κύριοι ἐργάτης τοῦ χωρισμοῦ καὶ τοῦ Τόμου, μετενόησε κατόπιν ὑπὸ πατριωτισμοῦ, ὃς λέγεται, συνειδὼς τὰ ἐκ τούτου κακὰ ἀποτελέσματα καὶ κατανοήσας τοὺς σκοποὺς τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς, ἥτις διενοήθη τότε νὰ χωρίσῃ τοὺς κατοίκους τοῦ ἐλευθερωθέντος Βασιλείου ἀπὸ τοὺς ὄμαίμονας ἐν τῇ Ἀνατολῇ, νὰ ἐνισχύσῃ δὲ μὲν πασαν ἐπινόησιν καὶ θυσίαν τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Κράτους τῶν 'Οσμανλιδῶν. Ἀλλὰ τὸ μέγιστον ἐκεῖνο σφᾶλμα δρείλομεν παντοιοτρόπως νὰ ἔξποθενίσωμεν, νὰ ἀναπτιύξωμεν δὲ στενωτέρους δεσμούς μεταξὺ τῶν δύο 'Ελληνικῶν Ἐκκλησιῶν. Εἰς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν οὐδεὶς δρθόδοξος 'Ελλην ἀρνεῖται τὰ πρεσβεῖα καὶ τὸ πρωτεῖον. Διατηροῦντες λοιπὸν τὸ διοικητικῶς αὐτοκέφαλον, δρείλομεν καθ' ὅλα τὰ ἀλλα νὰ συνδεθῶμεν στενώτερον μεταξὺ τοῦ ἐν Κωνσταντινούπολει ἐθνάρχου, τοῦ προστασεύοντος τὸν ἐν Ἀνατολῇ 'Ελληνισμόν. Τὸ κατόρθωμα δὲν εἶναι δύσκολον, καὶ δύναται νὰ συντελεσθῇ, οὐ μονον διὰ τοῦ πολιτεύματος καὶ τῆς εὐτόχου μεταρρυθμίσεως τῶν δύο περὶ θρησκείας ἀρθρων τοῦ Συνιεágματος, ἀλλὰ καὶ διὰ νόμων σχετικῶν. Ἐπικροτοῦμεν τούτων ἐνεκα τὴν γενομένην παρεμβολὴν καὶ τὰ περὶ θρησκείας ἀρθρα ἐπὶ προστασίᾳ τῶν Ἀγίων Γραφῶν ἥπο βεβήλου μετανοάσεως, καὶ συγχωρίου πολιτικὸν νοῦν εἰς τὴν ἀγαπητὴν κατιθεμένην εἰφ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ γνώμην ὑπερχουσκν ἐπὶ τῷ ἀρορώντων τοῦ Γραφας Σητηματών, Βίρθησθα ἐν πρόσῳ, ὅτι καλῶς ἀνεγράψῃ καὶ ἡ παρεμβολὴ ὑπερ τῆς γλώσσης τοῦ Ἑθνους τῆς καθαρευούσης ἡ κοινῆς. Ή ροπή πρὸς τὰ λαϊκά ίδιωματα, καὶ ἡ

χρῆσις αὐτῶν ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ, ἥδυνατο νὰ
ἀποστερήσῃ τὸ "Ἐθνος τοῦ ἀκενώτου πνευματι-
κοῦ θησαυροῦ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς, δοτις πρέ-
πει κατὰ τὸ δυνανὸν νὰ μεταγγισθῇ ἐν τῇ κα-
θαρευούσῃ μετα πολλῶν λαϊκῶν στοιχείων, ὡς
ἐδημοσιεύσαμεν. Τὰ λοιπά ιδιώματα, πιωχά
ὅντα εἰς λέξεις καὶ εἰς ἔννοιας, θὰ περιορίσωσι
τὸν νοῦν τῆς ήμετέρας φυλῆς, δημιουργοῦντα
ἀποβλάκωσιν. Αἱ λέξεις, ως γνωστὸν, ἔνέχου-
σιν ἔννοιας, καὶ ἡ ἀρχαία γλῶσσα ἔχει μέγιστον
ἐν ταῖς λέξεσιν πνευματικὸν θησαυρὸν, τὸν δ-
ποιον δὲν συμφέρει γλωσσικῶς νὰ ἀπολέσωμεν.

“Καιροί.”

Αἱ κωλυσιεργίαι τῆς Κυβερνήσεως.

Πρέπει να δομολογηθῇ, δτι τα παραδοξότερα πράγματα συμβαίνουσιν ἐν τῇ κυβερνητικῇ ἐμφανίσει ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Μετατρέπει σκέψεις, γνώμας καὶ ἀποφασεις μὲ πλήρῃ ἀπάρνησιν πάσης ἀρχῆς ἢν διειύπου τὴν προηγουμένην ἡμέραν. Πρὸ δὲ γωνίων ἀκόμη ἡμερῶν ἡ κυβέρνησις ἔθετε ζήτημα ἐμπιστοσύνης τὴν ἀμεσοκαποστολὴν τοῦ ἔργου τῆς συντασσούσης τὸ προσχέδιον τοῦ Συντάγματος ἐπιτροπῆς. Ἐπειτα βραδυποροῦσα καὶ διακαρτυρούμενη ἐν τῷ μεταξὺ διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ χρόνου ἐψήφιζε τὸ Σύνταγμα σπεύδουσα περὶ τὸ τέρμα τῆς συζητήσεως αὐτοῦ καὶ διαπράχασα εὗτα τὸ εὐαγγελικὸν ἀσυγχώρητον παράπτωμα καὶ τὰς παραδόξους γλωσσιάς δικτυπώσεις τῶν ἄχρι τούδε ψηφισθέντων ἀρθρῶν. Οὕτω δὲ καρκινοβατοῦσα καὶ τρέχουσα, σπεύδουσα καὶ χαριεντιζομένη μὲ κινήσεις βήματος σημειωτοῦ, ἡ κυβέρνησις μετέτρεψε τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, καὶ ἀντὶ νὰ συνέχισῃ τὴν ἐπὶ τοῦ Συντάγματος συζητήσιν, παρενέβαλε διὰ «ποικιλίαν τῆς ἐργασίας» ἀφ' ἑνὸς, διὰ νὰ «παύσουν αἱ ἐρημοδικίαι» ἀφ' ἑτέρου, νομοθετήματα καταριθέντα τῇδη, ἀλλὰ καὶ νομοθετήματα ἐπισύροντα μεγάλην συζητήσιν. Διατὶ ἀρά γε ἡ ἀποφυγὴ τῆς κυβερνήσεως δπως συζητήσῃ ἐπὶ τῶν συνταγματικῶν διατάξεων; Διὰ τοὺς πολλοὺς; καθίσταται ἀκατανόητον τοῦτο. Ἀλλὰ διὰ τοὺς πιρακολουθοῦντας ἐπιμελῶς τὰς ποικίλας φάσεις τῶν κυβερνητικῶν παλινῳδιῶν, δὲν εἰναι ἵστως δυσχερές νὰ κατανοήσωσι τὸ ἀνεξήγητον φαινόμενον τῆς τοικεύτης παρεμβολῆς θεμάτων ἀλλων ἀσχέτων πρὸς τὴν κυριωτάτην ἀποστολὴν τῆς Διπλῆς Βουλῆς, ἀκριδῶς διὰ ἀντιτιθεμένων εἰς τὴν καθόλου δημοσίαν γνώμην, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν πλειστότημα τῶν βουλευτῶν. Ἡ κυβέρνησις, ηγεις ἐφαίνετο σπεύδουσα πρὸς τὸ τέρμα τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς μετὰ τὴν δόγκουμένην δλονέν διαμαρτυριαν τῆς δημοσίας γνώμης κατὰ τῶν ἀστόχων αὐτῆς μέτρων τῶν τε ἀναγομένων εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν ἐπαγομένων τὰς ἀλλας μεταρρυθμίσεις, ἐσκέφθη νὰ φέρῃ τὴν Βουλὴν μέχρι τῶν ἔστρων ποῦ Πάσχα ἀνευ συμπληρώσεως τῆς ἀναθεώρησεως τοῦ Συντάγματος. Διὰ τοῦτο καὶ ἐμφανῶς κωλυσιεργεῖ, προτιμήσοσα δπως ἐμφανισθῇ ἡ τιμή την νομοθετικῶν αὐτῆς ἐργων, παρὰ νὰ προσβῇ εἰς ψηφοφορίαν καὶ νὰ καλέσῃ τὴν Βουλὴν εἰς νυκτερινὴν συνέχειαν τῆς ἐργασίας. Κυβέρνησις ἔχουσα τὴν ἐνδειχθείσαν πεμψηφίαν καὶ κωλυσιεργοῦσα κατὰ τοιούτον κατάφωρον τρόπον μόνον ὑπὸ ψυχολογικὰς καταστάσεις δημοσίας γνώμης μὴ συζητούσης θὰ ἡδύνατο νὰ ἐμφανισθῇ. Ἀλλὰ δὲν ἡ δημοσία γνώμη δὲν ἔθελε καὶ νὰ συζητήσῃ τὰς ἐπὶ διμήνον ἡδη ἐμφανεῖς καὶ ἀπροκαλύπτικες γενομένες κυβερνητικὰς κωλυσιεργείας, τοῦν κατανοεῖ ταύτας καὶ συζητοῦσα ἐπὶ αὐτῶν ἀνευρίσκει τὰ συμπεράσματα, ἀτινα σημειοῦμεν ἐνταῦθα. Ἐν ἡ κυβέρνησις δυνηθῆ νὰ φέσῃ τὰς ἡμέρας τῶν διακοπῶν τοῦ Πάσχα μέ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος ἔκκρεμη, θὰ διαμαρτύρεται μὲν κατὰ τὸ κωλυσιεργεῖσα τῆς προτερομένης ἐκ τῆς Βουλῆς διδοῦν, ἀλλὰ δὲν νὰ εὔρεται εἰς τὴν ἀνάγκην γὰ παρακούμενον καὶ δέλτην παρὰ νομοθετητὴν ἐργαζομένην, φαίνουσα συγχρόνως τῆς τοῦ Επικοινωνίας τὸν ἔστρων πρόσωπον τῆς Βουλῆς, διερρύσασαν τὰς υπερτετον χρονικῶν δριῶν τῶν ἐργασιῶν τοῦ κοινοβουλίου. Τότε ἐλπίζει νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν καὶ ἐπικοινωνοῦσα μετά

